

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420201572
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420201572.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. nad I., I. XXX/XX, zastúpená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 3.363,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. septembra 2020, č. k. 4Csp/37/2020-128, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku vo veci samej a v III. výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 24.9.2020 č. k. 4Csp/37/2020-128 pri právnom posúdení podľa § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 565 Obč. zákonníka, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.271,68 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 25.8.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I. rozsudku).

2. Konanie v časti o zaplatenie 92,23 eura súd prvej inštancie s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby v tejto časti žalobcom podľa § 144 a nasl. CSP zastavil (výrok II. rozsudku).

3. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 94 % priznal žalobcovi, ktorý mal v tomto rozsahu v konaní celkový úspech (žalobca si v konaní uplatnil zaplatenie sumy 3.363,91 eura s prísl., čo predstavovalo 100 %, avšak súd mu priznal sumu 3.271,68 eura s prísl., čo znamená, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 97 % a neúspech v rozsahu 3 %, pričom rozdiel medzi týmito dvomi sumami, t. j. 97 % - 3 % = 94 %) je potrebné vnímať, ako celkový pomer úspechu žalobcu v tomto spore. O výške takto priznaného nároku na náhradu trov konania v prospech žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (súdny úradník) samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

4. Po vykonaní dokazovania oboznámením sa súdu s obsahom listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, prvoinštančný súd uviedol, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., zmluvou zo dňa 14.11.2016 poskytla žalovanej úver v celkovej výške 3.800 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 62,84 eura, celkovo 120 splátok, výška RPMN predstavovala 15,90 % pri úrokovej sadzbe 15,90 % ročne s prvou splátkou dňa 20.12.2016 a poslednou splátkou ku dňu 20.11.2016. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver nesplnil, prestal platiť dohodnuté splátky, pretože žalobca požiadaval žalovanú o zaplatenie celej zostávajúcej časti úveru k 18.8.2017, nakoľko žalovaná neuhradila sumu 3.985,12 eura.

5. Z poskytnutého úveru žalovaná uhradila sumu 945,66 eura, t. j. uhradila 4 splátky po 62,84 eura, poslednú k 21.3.2017. Splátku splatnú dňa 20.4.2017 žalovaná už neuhradila a takisto neuhradila splátku splatnú k 20.5.2017 a k 20.6.2017, po neuhradení ktorej splátky jej žalobca zaslal predžalobnú upomienku zo dňa 25.6.2017, v ktorej žalovanú upozornil na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 188,52 eura. Okrem toho žalobca upozornil žalovanú, že ak do 5.8.2017 nedôjde k úhrade splátky za mesiac apríl 2017, bude žalobca oprávnený predmetný úver zosplatiť. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovanej nedošlo k zaplateniu omeškanej splátky žalovanou, žalobca listom zo dňa 19.8.2017 oznámil žalovanej, že jej dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz, t. j. vo výške 3.985,12 eura. Žalobca si v rámci podanej žaloby voči žalovanej uplatnil zaplatenie sumy 3.363,91 eura. Zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 421,18 eura si žalobca neuplatnil. Následne dlh žalovanej vyčíslil v sume 4.235,96 eura, z ktorej sumy žalovaná uhradila 945,66 eura. Potom dlh žalovanej predstavoval sumu 3.290,30 eura, ku ktorej sume si žalobca uplatnil aj náklady v súvislosti s vymáhaním pohľadávky v sume 73,61 eura, pričom žalovaná suma celkovo predstavovala 3.363,91 eura.

6. V časti takto uplatnených nákladov v sume 3,61 eura, ako aj v časti zaplatených úhrad žalovanou na úver po podaní žaloby v sume 18,62 eura, vzal žalobca čiastočne žalobu späť, a preto po tomto čiastočnom späťvzati žaloby ohľadne 92,23 eura (73,61 eura + 18,62 eura) predmetom tohto sporu zostalo zaplatenie sumy 3.271,68 eura.

7. Pri akceptovaní vykonaného dokazovania súd mal jednoznačne za preukázané, že medzi stranami tohto sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý táto prestala splácať podľa úverových obchodných podmienok žalobcu, tvoriacich súčasť danej úverovej zmluvy. Takýmto spôsobom podľa tvrdenia žalobcu na základe úverovej zmluvy zo dňa 14.11.2016 vznikol žalovanej nedoplatok v celkovej výške 3.363,91 eura. Z predložených listinných dôkazov bolo súdom zistené, že žalobca si uplatnil nezaplatené splátky úveru, ktoré žalovaná prestala splácať. Z uvedeného dôvodu žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru.

8. Žalovaná v spore namietala, že žalobca pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy neskúmal bonitu žalovanej, čím porušil ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, čo podľa nej malo za následok s poukazom na ust. § 11 ods. 2 tohto zákona tú skutočnosť, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy, konkrétne bod II. bolo zistené, že žalovaná uviedla výšku svojho netto mesačného príjmu v sume 520 eur a zároveň aj výšku svojich mesačných výdavkov v sume 50 eur. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.800 eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach po 62,84 eura, a tak žalovanej po odpočítaní jej bežných mesačných výdavkov zostala k dispozícii suma 470 eur, z ktorej žalovaná vie uhrádzať mesačné splátky úveru, bez ohrozenia alebo zníženia vlastnej životnej úrovne. Na základe uvedeného považoval súd námietky žalobcu ohľadne nedostatočného preverovania bonity žalovanej za nedôvodné, pretože žalobca ako veriteľ v súvislosti s poskytovaním úveru žalovanej neporušil povinnosti pre neho vyplývajúce z ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, a preto opodstatnene úver vo výške 3.800 eur žalovanej poskytol.

9. Veriteľ sa môže dlžníkom dohodnúť o plnení v splátkach, pričom každá splátka nadobúda splatnosť osobitne, podľa zmluvne dojednaných podmienok. Podľa § 565 Obč. zákonníka si môžu strany dojednať klauzulu o splatnosti celého dlhu pre nezaplatenie čo i len jednej splátky. V dôsledku existencie takéhoto dojednania bude môcť veriteľ požadovať nielen zaplatenie konkrétnej splátky, ale celého dlhu. Toto právo si však veriteľ môže uplatniť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak si toto právo veriteľ neuplatní, môže opätovne požadovať iba splnenie príslušnej splátky. Pri posudzovaní nároku žalobcu sa súd zaoberal tým, či boli splnené kumulatívne zákonné predpoklady na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 Obč. zákonníka, a či existovala dohoda o možnosti zosplatenia úveru podľa § 565 Obč. zákonníka. Vychádzajúc z ust. § 565 Obč. zákonníka ak dlžník plní dlh v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez všetkého splatnosť celého dlhu. Splatnosť celého dlhu z dôvodu nezaplatenia niektorej splátky včas môže založiť jedine dohoda účastníkov záväzkového vzťahu alebo rozhodnutie súdu. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Existencia takejto dohody o strate výhody splátok je potom zákonom ustanovenou podmienkou pre vznik jednotlivých splátok.

10. Z vykonaného dokazovania a listinných dôkazov predložených žalobcom jednoznačne pre súd vyplynulo, že v predžalobnej upomienke žalobca upozornil žalovanú na jej nedoplatok na splátkach v celkovej výške 188,52 eura s tým, že ak túto sumu neuhradí do 5.8.2017, tým pádom nedôjde k

úhrade splatnej v mesiaci 4/2017, a preto bude úver zosplatnený. Predžalobná upomienka bola zo dňa 25.6.2017 a žalovaná ju obdržala dňa 30.6.2017. Následne žalovaná tieto splátky nezaplatila, žalobca využil postup podľa § 565 Obč. zákonníka a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 18.8.2017.

11. Z preskúmania obsahu úverovej zmluvy súd z jej časti IX Zmluvné podmienky bodu 6, 6.1 danej úverovej zmluvy zistil, že bolo medzi stranami dohodnuté, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, v pravidelných mesačných splátkach v sume a v termínoch uvedených v splátkovom kalendári. V bode 9.2 danej úverovej zmluvy bolo medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnuté, že veriteľ je oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od dlžníka zaplataenie celej pohľadávky, ktorá sa stane splatnou okamžite, ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky, alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a v § 565 Obč. zákonníka. Z tohto dojednania je zrejmé, že účastníci úverovej zmluvy si dohodli existenciu dohody o výhode straty splátok, pričom pri zosplatnení úveru bol v danom prípade dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, pretože žalobca vyzval žalovanú na zaplataenie omeškaných splátok do 5.8.2017. Prvá omeškaná splátka zo strany žalovanej bola splatná k 24.4.2017, t. j. zo strany žalobcu bol dodržaný postup pri zosplatnení úveru.

12. Žalobca si v konaní uplatnil zaplataenie sumy 3.363,91 eura pozostávajúcej z neuhradených splátok vo výške 4.235,96 eura, z nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 73,61 eura bez sumy 945,66 eura, ktorá predstavovala úhrady zo strany žalovanej. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom ohľadne sumy 73,61 eura, v ktorej časti súd konanie zastavil (výrok II. rozsudku) žalovaná pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 3.271,68 eura.

13. Na základe zisteného a ustáleného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobnému nároku žalobcu ohľadne zaplataenia sumy 3.271,68 eura je potrebné vyhovieť v plnom rozsahu.

14. Súd zároveň priznal žalobcovi aj ním uplatnené príslušenstvom, t. j. 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.271,68 eura od 25.8.2017 (do omeškania sa žalovaná dostala dňa 24.8.2017) do zaplataenia s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a vyhl. č. 87/1995 Z. z.

15. Proti tomuto rozsudku v časti vyhovujúceho výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania podala včas odvolanie žalovaná. Navrhla Krajskému súdu v Nitre, aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP tak, že zamietne žalobný návrh v celom rozsahu a žalovanej prizná právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázala na existenciu odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia).

16. Zo systematického zaradenia ust. § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zákonníka, ako aj z logického výkladu ust. § 53 ods. 9 vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony, pričom prvým úkonom je výzva podľa § 53 ods. 9 cit. zák., a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovanej pred dorúčením žalobného návrhu, čím nedošlo k splneniu podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti odvolateľka poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.4.2018, sp. zn. 10Co/84/2018 a rozhodnutie NBS zo dňa 27.11.2018 č. NBS1-00-024-396.

17. Žalovaná sa nestotožňuje s tvrdením súdu, že právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou preskúmal bonitu žalovanej. Napriek tomu, že v úverovej zmluve sa uvádzajú údaje žalovanej ohľadne jej zamestnania a jej finančnej situácie, uvedené údaje sú nepostačujúce, pretože žalobca v rozpore s ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch nepreukázal a ani netvrdil, že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Takisto z obsahu úverovej zmluvy nevyplýva, že by veriteľ za účelom posudzovania bonity od žalovanej vyžiadal doklady preukazujúce jej príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy si vyžiadal od žalovanej iba občiansky preukaz, ktorý takéto údaje neobsahuje. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda od spotrebiteľa vyžiadať potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje stupeň patričnej obozretnosti. Zákonnú povinnosť zakotvenú v ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné vykladať v tom smere, že zo strany spotrebiteľa nepostačuje iba uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje poskytnuté údaje analyzovať a vyhodnocovať. V tejto súvislosti musí veriteľ vychádzať nielen z údajov (informácií) dodaných spotrebiteľom preukázaných relevantnými listinnými dôkazmi, ale aj z informácií

veriteľom získaných z iných objektívnych vzorov tak, aby veriteľ získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Keďže súd takto nepostupoval, porušil ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver považuje podľa § 11 ods. 2 cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov. Sankcia uvedená v ust. § 11 ods. 2 cit. zák. má potom za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zákonníka je potrebné považovať za neplatné a poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Odvolateľka poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.11.2019 č. k. 11Co/2/2019-106, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 6Co/171/2016 a rozhodnutie ÚS ČR zo dňa 26.2.2019 sp. zn. III. ÚS/4129/18.

18. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie prvoinštančného súdu postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdiť.

19. V spore sa súd dostatočne vysporiadal so skutkovou a aj s právnou stránkou, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím ako s vecne správnym sa plne stotožňuje. V spore bolo preukázané, že žalovaná poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatila, a preto v súlade s princípom spravodlivosti bola žalovaná správne zaviazaná súdom k zaplateniu sumy nevráteného úveru.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalovanej vyhodnotil ako dôvodné, s rozhodnutím o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. V danom prípade odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že zo strany prvoinštančného súdu došlo k závadnému procesnému postupu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, v dôsledku ktorého došlo k obmedzeniu procesných práv žalovanej v tomto konaní, prejaviacich sa zároveň aj v porušení práva žalovanej na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je totiž potrebné vnímať ako základné právo strany sporu deklarované čl. 46 a nasl. Ústavy SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

23. Podstata tohto závadného procesného postupu zo strany prvoinštančného súdu spočíva v tom, že v súvislosti s konštatovaním mimoriadnej splatnosti úveru zo strany súdu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zákonníka je potrebné prijať ten záver, že vec prejednávajúca sudkyňa sa dostatočne nevysporiadala s kumulatívnym naplnením dvoch podmienok potrebných pre konštatovanie právnej relevantnosti tohto právneho úkonu. Prvou podmienkou je realizácia výzvy, ktorú právny predchodca žalobcu dodržal, pretože predžalobnú upomienku zo dňa 25.6.2017 na základe fikcie doručenia prevzala žalovaná dňa 30.6.2017. V predmetnej výzve bola zároveň upozornená, že ak nedoplatok na splátkach v celkovej výške 188,52 eura neuhradí do 5.8.2017 (tým pádom nedôjde k úhrade splátky splatnej za mesiac apríl 2007), veriteľ úver zosplatní.

24. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie nevenoval pozornosť splneniu druhej podmienky potrebnej k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, ktorou je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktorú je potrebné splniť kumulatívne spolu s prvou podmienkou (zaslanie výzvy podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka). V spise sa nachádzajúce oznámenie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 19.8.2017 (č. I. 32) označené ako

oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru adresované žalovanej doručoval právny predchodca žalobcu tomuto subjektu iba prostredníctvom obvyčajnej poštovej zásielky.

25. Ohľadne doručenia tohto oznámenia žalovanej, žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože nepripojil do spisu doručenkú, resp. iný doklad preukazujúci z jeho strany tú skutočnosť, že by sa predmetné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné prijať ten záver, že nedošlo (zatiaľ ku kumulatívne splneniu dvoch podmienok) potrebných k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Právne relevantné a zároveň aj objektívne posúdenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru má v konečnom dôsledku vplyv aj na posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom spore, pretože v prípade vyhodnotenia tohto úkonu (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru), by ani neexistovala postúpená pohľadávka zo strany Všeobecnej úverovej banky, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 na súčasného žalobcu.

26. Vychádzajúc z uvedeného v ďalšom konaní súd vyzve žalobcu viazaného dôkazným bremenom v tomto smere, aby preukázal z jeho strany kumulatívne splnenie aj druhej podmienky, t. j. doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19.8.2017 žalovanej, resp. do jej dispozičnej sféry.

27. Pokiaľ ide o posudzovanie odbornej starostlivosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním bonity dlžníka (žalovanej), tak odvolací súd poznamenáva, že nepostačuje iba uspokojenie sa s údajmi získanými od dlžníka ako tomu bolo v danom prípade, keď bol veriteľom akceptovaný príjem žalovanej vo výške 520 eur netto mesačne a jej mesačné výdavky v sume 50 eur mesačne, pričom aj samotný veriteľ je povinný aktívne zisťovať podľa príslušnej databázy (napr. register úverov) objektívne zisiteľné údaje preukazujúce bonitu, resp. solventnosť žalovanej. Až po vyhodnotení činnosti veriteľa v súvislosti s posudzovaním bonity žalovanej v takto naznačenom komplexe bude môcť súd objektívne posúdiť to, či činnosťou žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu došlo alebo nedošlo k porušeniu ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, pričom v prípade negatívneho určenia to zavdáva dôvod podľa § 11 ods. 2 cit. zák., pre konštatovanie, že poskytnutý úver je bez úroku a bez poplatkov.

28. V kontexte uvedených dôvodov odvolací súd podané odvolanie žalovanej vyhodnotil za dôvodné s rozhodnutím o ňom s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

29. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rámci výroku o náhrade trov konania vo svojom novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).